13de. Jaargang — Curacao den 27n Juni 1896 — No 652

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f.0.50 voor elken regel meer fl.0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0.50, cada regel mas fl.0,07½.

De wonderen en het Rationalisme.

(*Vervolg*)

Het mirakel is niet in tegenspraak met de natuur van den mensch. Zou het wellicht in strijd zijn met de natuurlijke orde in het algemeen ?

Het wonder, wij wezen er reeds op, is wel buiten, maar niet tegen de natuurlijke orde. Wanneer God somtijds door eene bijzondere beschikking veranderingen in een wezen doet plaats hebben, dan verandert daarom nog niet de natuur der wezens van dezelfde soort. Zoo blijft de menschelijke natuur dezelfde, èn nadat een mensch is gestorven, èn nadat een mensch op Gods bevel, door een wonder tot het leven is teruggeroepen. Daarbij, de natuur der geschapen wezens, die alles wat zij is en heeft, van God ontving, verzet zich niet tegen de goddelijke werkingen.

Het geschapene nu is niet dan werktuig in de hand van God ; is dus het werktuig geheel en al onderworpen aan hem, die het hanteert, dan ook heeft God het onbeperkte recht van gebieden over het hoogste zoowel als over het laagste der geschapen wezens, en Hij kan daarmede handelen naar willekeur. Brengt God derhalve iets voort buiten de natuurlijke orde, de orde van tweede en derde oorzaken, een orde, die Hij zelf heeft vastgesteld, wie zal dan durven beweren, dat God buiten Zijne macht gaat en er geweld wordt gedaan aan de natuur der dingen, welke door Hem zijn geschapen en van Zijn wil afhankelijk zijn! Immers, wanneer een hoogere macht, aan welke de natuurkrachten ondergeschikt zijn, werkzaam is, spreekt men niet van een werken tegen de natuur.

Als het gesternte, dat onze nachten verlicht, den oceaan naderbij komt, dan is het alsof de oceaan zich overgeeft aan een geheimzinnige aantrekkingskracht, die van de sterren schijnt uit te gaan. De onmetelijke golven heffen zich op en van den eenen oever tot den anderen kondigt eene grootsche beweging aan, dat de wateren opstijgen uit den afgrond, waarin zij verborgen waren. Straks zal een duinenrij, een zandvlakte de wateren tegenhouden in hun vaart, zij zullen terugvallen in de diepte, gereed te gehoorzamen telkens, wanneer ze worden opgeroepen.

Kan men nu zeggen, dat die opheffing der wateren tegenstrijdig is aan de natuur, omdat ze in tegenspraak is met de eigenschap, waardoor het water steeds de laagste plaatsen zoekt, of is het getij niet veeleer een verschijnsel, dat nooit genoeg kan worden bewonderd? Welnu, aldus dient ook het mirakel te worden beschouwd : door Hem, Die het Eeuwige Licht is, het Middelpunt van wat bestaat, wordt een deel der schepping verheven boven de daarvoor geldende natuurwetten. Verre van in strijd zijn met de natuur is dus het wonder niet anders dan het bewijs en de uitvoering van de algemeene wet, dat alle geschapen wezen in zijn bestaan en in zijne beweging onderworpen is aan Hem, van Wien als Eerste Oorzaak alle bestaan en alle beweging uitgaat.

Indien God de Eerste Oorzaak van het geschapene, de Heer der Schepping is, dan ook moet de geheele natuur Gods stempel dragen, dan moeten wij God terugvinden in Zijn werk. En waarlijk, de goddelijke eigenschappen liggen op min of meer duidelijke wijze uitgedrukt in de geschapen wezens, waarvan God zelf het oneindig verheven, volmaakte voorbeeld is : zoo er derhalve in de schepselen iets wezen zou, dat niet overeen te brengen was met het goddelijke type, dan zou dit tegen de natuur zijn. Nooit echter kan, wanneer God langs buitengewonen en wonderbaren weg werkt op de wezens, met andere woorden, wanneer Hij een wonder doet, in de schepselen iets ontstaan, wat niet kan worden teruggebracht tot de typische volmaaktheid van God, en wat bijgevolg niet volgens de natuur is. Want wat van den Schepper der natuur uitgaat, kan niet anders dan volgens de natuur of natuurlijk zijn.

Nog duidelijker zullen wij deze waarheid inzien, wanneer wij niet uitsluitend bij de orde der zichtbare wezens blijven stilstaan,maar opstijgen tot de hoogte, waar wij met één blik alle bestaande orden kunnen omvatten. Wij zien dan, dat de orden afdalen, als langs een ladder, waarvan iedere trede ons aangeeft, hoe de eene orde aan de andere ondergeschikt is. Zonder twijfel staat de zedelijke orde hooger dan de natuurlijke en moet de laatste zich voegen naar de eischen der eerste; de natuur wil het aldus : daaruit volgt, dat elk lichaam, elke beweging zich te schikken heeft naar de wijzigingen, welke God dienstig en noodig zal oordeelen tot volmaking der zedelijke orde. Gesteld, het ware noodig, dat eene geheele wereld van plaats veranderde om een met verstand en vrijen wil begaafd schepsel een daad te doen stellen, die behoort tot de volmaakheid der zedelijke orde : niets zou natuurlijker wezen dan die plaatsverandering, omdat de natuurlijke orde aan de zedelijke moet onderworpen en dienstbaar zijn. Derhalve kunnen wij niet zeggen : het wonder is in strijd met de natuurlijke orde, maar wij moeten aannemen, dat het wonder met de ondergeschiktheid der verschillende orden onderling, en bijgevolg met de natuurlijke orde, in overeenstemming is.

Kunnen wij nu bij het wonder ook spreken van overeenstemming met de goddelijke natuur ?

God openbaart Zich aan ons vooral door twee volmaaktheden, waarvan de namen met duidelijke letters geschreven staan op Zijn werk : de macht en de wijsheid. Gods macht: grenzenloos als het Goddelijk Wezen zelf is haar naam almacht. God, Die in Zich heeft de volheid van het zijn, kan alle zijn voortbrengen: in strijd met Zijne almacht is slechts wat in strijd is met het zijn. Welnu, het tegelijkertijd zijn en niet zijn, of het zijn en tevens niet zijn op eenzelfde plaats, in eenzelfde wezen is alleen in tegenspraak met het zijn, derhalve is ook dit alleen in tegenspraak met de almacht van God. Aan deze waarheid nu onze definitie van wonder toetsende zien wij, dat zij het zijn, het bestaan veronderstelt en geen enkele tegenstrijdigheid inhoudt. Met betrekking dus tot de goddelijke almacht kunnen wij met het volste recht aannemen en vasthouden, dat het wonder bestaanbaar en mogelijk is. God bracht alles voort en Hij toonde reeds de onbeperktheid Zijner macht, toen Hij de wereld, waarin wij leven, uit het niet te voorschijn riep.

FEUILLETON

Un invencion nobo.

Nan ta spiertoe, e Inglesnan.

Asina mi tabata papia den mi mes, ora mi tabatin honor di ta presente, mientra nan tabata poerba na Paris un invencion di Scarapat, un Ingles.

Scarapat ta un homber largoe, flacoe, coe cabei i barba corra. Despues di a gana premio na toer camina di mundoe, pasobra e tabata coeri di mas lihe coe su velocipède, el a ripara koe e coerimentoe no tabata bon pa su salud. I toch el kier a sigi, p'esai el a larga traha un machina chikitoe, koe el a pone atras na un velocipède; koe tal velocipède, asina el a corda, cogonan mes por pasa 20 K. M. den un ora.

Cabez jen di su invencion Scarapat a bai Francia pa splica su idea na Ripaton un homber, koe tabata coeri velocipède mescos coe Scarapat.

Ki Ingles generoso! lo boso bisa.

Ni corda. Scarapat a bai Paris, solamente pasobra Ripaton tabata ricoe, le paga gastoe, i si nan ta bende despues velocipède coe ta coeri coe stoom, ganaci lo nan parti ; caba manera un bon Ingles el a haja mehor koe un Frances ta poerbele pa di promer bez—i haja un disgracia podice—koe un jioe di Inglaterra.

Scaparat tabata corda sol ariba placa, Ripaton solamente ariba honor. Den nan club Ripaton tabata splica coe entusiasmo nan idea.

Ora Scarapat a jega Paris el a haja su amigoe droemiendo ariba dos stoel. El a herida su roedia ora el a gana un piano pasobra el a coeri coe velocipède for di Havre na Paris. Ripaton tabata malcontentoe pasobra su docter a tahele di coeri velocipède, i p'esai coe mas tantoe entusiasmo e tabata tende splicacion di Scarapat. Ripaton a pidi di haja e honor di ta di promer, koe lo coeri koe e Velocipède nobo.

Ocho dia despues e machina chikitoe tabata cla; courantnan a advertisa, koe Ripaton lo poerba un velocipède nobo. E mes tabata bisti na pretoe i geel, un strea corra ariba su lomba i un sombre di hopi color ariba cabez Mitar Paris tabata na Place de l'Etoile camina Ripaton lo poerba e invencion nobo.

Scarapat ta leger den di e mes, koe un Frances lo risca kibra su nanisi , braza of pia.

Alafin Ripaton ta duna un sinjal koe le bai.

Hende ta hala atras, Ripaton ta primi ariba un veer i velocipède ta coeminza coeri. E machina tabata bai bon pareeuw : psjuut, psjuut, psjuut, a parce koe Ripaton tabata sinta ariba un locomotivo chikitoe. Tabata un cos asina nobo, asina bonita, koe hende a coeminza aplaudiza i Scarapat mes ta grita di legria.

Cerca Avenue de la Grande Armée Ripaton a bira segun toer regla i *fulspeet* el a jega trobe na e lugar camina el a coeminza.

"Biba! Biba! Biba mi velocipède nobo!" el a grita. "Hoera, mi ta gana Paris !"

El a sigi banda di Place de la Concorde, pero un cientoe M. mas leeuw el a stop pa hende mira com bon e machine ta, el a baha, tira velocipède abao i a pone su pia ariba. Pueblo ta bati manoe.

Ripaton a kima su pia, pasobra e awa cajente di e machine a sali i a kimele. Ta nada, el a jena e ketel chikitoe di nobo.

Na Paris tin piscador koe cada dos ora ta cohe *un* piscar por ta sigur di ta rondona di mas koe cincuenta hende koe ta bini mirele pisca. Ta di comprende anto koe un velocipède koe ta bai coe stoom ta hala alomenos diez bez mas hende. Bau di nan tabatin tambe un di e cogonan koe toer dia ta pidi limosna sintar den un wagen chikitoe. E cogo a puntra Ripaton pa pusta kende por curi mas lihe. Kende ta hari, Ripaton ta rabia.

"Mira", e cogo ta bisa trobe, "Mira bo no por hiba mi te na Pont Neuf, mi mester bai aja."

"Bon !" Ripaton a responde. Un cabuja ta mara e velocipède coe e wagen i nan ta bai. Sintar den su wagen e cogo ta coeminda toer hende na un manera comico. Mi no ta hera ora mi ta bisa koe mas koe dos mil hende tabata sigi e ferrocarril nobo.

Pero un gritoe di spantoe a sali for di nan boca. Un homber a tira un cachor for di su cas, e bestia ta cai bao di Velocipède, esaki ta boela den laria i ta tira Ripaton abao. E machina no a keda para, contrario el a curi mas duroe i ta parce koe el ta haci bofon di Ripaton, koe a lamanta i koe pia largoe tabata sigi su Velocipède. E cogo no a cai for di su wagen ma tabata grita di ansia. Na oenda e machina lo hibe, corda koe el ta boela den awa!

Ripaton, Scarapat, diez polis, mil hende tabata coeri tras di e Velocipède. El a tira un wagen jen di fruta i dos polis abao, koe a lamanta trobé i tabata sigiele houwer na manoe. El a mata diescincoe cachor, a haci cabainan di un wagen jen di hende spanta, asina koe nan ta curi furioso.

El tabata causa koe tres wagen a cai i koe mas koe binti hende tabata herida.

Ora el a jega Place de la Concorde hende por a mira un cos stranjo ; E cogo a bula for di su wagen i koe dos pia bon, bon el a coeri bai.

Polis tabata tira nan revolver pa kibra machina, envano ! Curiendo contra un muraja e Velocipède a bira i drenta den rue Royale, a boela pasando un raampi grandi den un hotel dilanti cara di propietario. Cerca buffet el a keda para, pero pa caba su bida corticoe drechi, el a haja bon di kibra koe un tiroe koe a haci e cas tembla. Pidanan di heroe a boela na toer camina, ta herida toer koe tabatin: Kastelein mes a perde su mitar nanisi.

Polis a cohe Ripaton i el mester paga toer gastoe di hende koe tabata herida un soma di 1650 franc.

Scarapat a bolbe Inglaterra, e tabata sabi awor kiko tabata falta na su invención, el a traha otro i a bende nan pa hopi placa.

——o——

Wat is een wonder, vergeleken bij de scheppingsdaad, die de menschelijke wetenschap slechts oppervlakking kent en nooit zal doorgronden!

(*Wordt vervolgd.*)

De kroning van den Tsaar.

Nauwelijks was de laatste slag van zevenen van den toren van Iwan den Groote weggebomd, of kanongebulder dreunde over de stad Moscou, om den volke kond te doen, dat het de dag was der plechtige kroning van den keizer aller Russen en zijn gemalin. En in het brommen der kanonnen mengen de verschillende kerkklokken haar eentonig, zwaarmoedig geluid, zoodat zelfs de meest onbekende met de gebeurtenissen van den dag de overtuiging moest krijgen, dat er iets plechtigs, iets verhevens zou moeten geschieden.

En toch ook weer iets opwekkends, iets aangenaams. Dat vertelden de verheugde, opgeruimde gezichten van Moscou's bevolking, de vlaggen, die klapten in het zachte ochtendwindje, de bloemen, die schitterden in de eerste morgenstralen, het groen, dat nog parelde van den morgendauw.

Troepen zetten in dubbele gelederen den weg af van het palais tot aan de kroningskerk, aan welker deur twee kranige officieren op post staan, met getrokken sabel, den helm in den arm, onbewegelijk, als uit steen gehouwen. En langs den weg stonden weelderig versierde tribunes, van de Roode Trap tot aan de Kathedraal, die reeds in den vroegen morgen bezet werden met een uitgelezen gezelschap, waaronder de van diamanten schitterende aziatische gasten, die plaats namen in de twee verdiepingen hooge hoofdtribune. Men zag daar den khan van Khiwa en den emir van Bokhara met zijn jeugdigen troonopvolger, die dient in het peterburgsche pages-korps, eerst onlangs tot luitenant der Kozakken werd benoemd en thans de uniform droeg van zijn korps. De tribunes worden verbonden door een bonte keten van menschen, die een toegangskaart hadden ontvangen, en die geduldig stonden te wachten aan de zoomen van het roode tapijt, dat van het paleis naar de kerk is gelegd. Eensklaps schetteren de trompetten, het kanon begint weer te bulderen, de klokken te luiden, en uit de opgepakte menigte stijgt één luide kreet op van welkom aan de Keizerin-Weduwe, die statig de roode trap afschrijdt, voorafgegaan door twee koeriers, vier hof-fouriers en een kamer-fourier, op welke beamten een aantal hoogwaardigheidbekleeders volgen.

De Keizerin-Weduwe droeg een kleed van zilverbrocaat, van voren bezaaid met diamanten; het hoofd prijkt met een kroon van briljanten; de keizermantel van goudbrocaat, gevoerd met hermelijn, wordt door hofbeambten gedragen. Onder een gouden baldakijn, gedragen door hofbeambten, daalt zij de trap af, gevolgd door de grootvorsten, hun echtgenooten en de doorluchtige gasten bij het kroningsfeest.

Plechtig begaf de stoet zich naar de kerk, waar de Keizerin-Weduwe ontvangen werd door den metropolitaan, die haar het kruis en wijwater aanbood. In de kerk nam zij plaats op een troon, waarboven een baldakijn.

Na twintig minuten schetterden wederom luide fanfares, ten teeken dat het keizerlijk echtpaar zich opmaakte naar het kerkgebouw. Gardes, kamerheeren en ceremoniemees ter openden den stoet, gevolgd door veertig verschillende deputaties, eindigende met senatoren, ministers en den Rijksraad.

Eensklaps werd het doodstil. Op de bovenste trede der trap werd de rijksbanier zichtbaar, en langzaam, sleepend nadert de volgende processie: het collier van de orde van Sint-Andries van H. M. de keizerin Alexandra Feodorovna, het rijkszwaard, de rijksbanier, het rijkszegel, de keizerlijke mantel van H. M. de keizerin Alexandra Feodorovna, de keizerlijke mantel van Z. M. den keizer, de rijksappel, de schepter- de kroon der Keizerin, de kroon des Keizers, elk gedragen door hooge dignitarissen en geflankeerd door *aides de camp* van den Keizer, generaals *à la suite*, een peloton van het regiment der garde van de Keizerin, de hofmaarschalk, dragende de teekenen zijner waardigheid, enz.

En eindelijk de Keizer.

Donderend rolt het gejubel der menigte door de lucht, als de jeugdige Keizer met zijn hoogst ernstig, strak gelaat en in zijn eenvoudige uniform verschijnt, zijn jeugdige schoone gemalin aan de hand voerend.

De Keizer draagt de uniform van kolonel van het regiment van de garde der Preobagensky's, de borst enkel versierd met de orde van Alexander Newsky. De Keizerin, in het wit gekleed, draagt als eenig versiersel de orde van St-Catharina; haar hoofd is ongedekt, twee haarlokken vallen, volgens ouderwetsche mode, langs de slapen. Aan den voet der trap heffen zestien generaals, adjudanten des Keizers, den prachtigen gouden, met struisveeren versierden baldakijn op, waaronder de keizerlijke majesteiten naast elkaar voortschrijden.

Onmiddelijk achter hen volgt de geestelijkheid: de aartsbisschoppen en de metropolitanen van St. Petersburg, van Moscou en van Kief, twintig andere aartsbisschoppen en bisschoppen en een menigte diakenen; dan een peloton gardes, de vertegenwoordigers van den erflijken adel, de vertegenwoordigers van den handel en de groote industrieelen van Moscou. Een peloton gardes sluit den stoet.

Aan de poort der kerken werden Hunne Majesteiten ontvangen door den metropolitaan van Moscou, die de insignes zegende en den vorstelijken personen wijwater en het kruis aanbood. Dan treden keizer Nicolaas en zijn gemalin de Uspenskykerk binnen, welker deuren onmiddelijk gesloten worden.

Reeds om 8 uur was de kroningskerk zich beginnen te vullen. De uitgenoodigde personen: de leden van het diplomatieke corps, de grootvorstinnen, de buitenlandsche vorstelijke personen met hun gevolg in schitterende uniformen, namen plaats rechts en links van de troonzetels. De Keizerin-Weduwe, die om 9 uur binnenkwam, werd met gejuich begroet; om kwart vóór tienen verschenen de Keizer en de Keizerin, waarna de plechtige kroning onmiddelijk plaats had.

Aangrijpend moet het oogenblik zijn geweest, toen de jonge vorstin, gehuld in den hermelijnen keizermantel, neerknielde voor haar gemaal, die haar eenige oogenblikken peinzend aanstaarde, en daarna met eenige ontroering haar de kroon op het hoofd zette, om haar vervolgens op te heffen en te omhelzen.

De Keizerin-Weduwe was de eerste, die het jonge paar kwam gelukwenschen. Toen ook de gelukwenschen van de andere bloedverwanten in ontvangst waren genomen, las de diaken de verschillende titels voor van den Tsaar. Het meest treffende tooneel moet geweest zijn, toen de Keizer, na staande het voorlezen zijner titels te hebben aangehoord, zich op de knieën wierp en, terwijl alle aanwezigen bleven staan, met luide stemme een gebed uitsprak voor zijn volk. Toen dat gebed geëindigd was, richtte de Vorst zich op, en zonken, terwijl alleen de Keizer bleef staan, alle aanwezigen neer om te bidden voor het heil van den monarch.

Met geen woorden, zoo lezen wij, is het grootsche en treffende van deze ceremonie te beschrijven.

Na deze plechtigheid had de zalving plaats en daarna, met even groot ceremonieel als bij de komst, werd de kerk weer verlaten. Op de Roode Trap groetten de Keizer en de Keizerin, nog altijd in vol ornaat, drie maal het jubelende volk en de stoet verdween in het paleis.

——:(o):——

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 18 dezer maand No. 340 zijn de Heeren J. E. van der Meulen Jr. en P. C. Gorsira, leden van den Koloniale Raad, met den Administrateur van Financiën in commisie benoemd ten einde de bezwaren, die door de betrokkenen tegen den aanslag in de belasting voor de Weerbaarheid voor 1896 worden ingebracht, te onderzoeken en daarover te beslissen.

Bij Gouvernements beschikking dd. 18 dezer maand No. 343 is:

1°. aan den hospitaalmeester in 's lands hospitaal alhier J. Jolley, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend; en

2°. de Heer T. J. C. Buys, Apotheker der 2e. klasse bij het garnizoen alhier, voorloopig belast met de waarneming der functiën van hospitaalmeester in 's lands hospitaal.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 3e. kwartaal 1896 tot en met den 10n. Juli a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

Lyst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Francisco Custede, Manuela G. de Goenaga, Manuel Pimentel Coronel (2), Pedro B. Walter, Syrin Padallor, Carmen Hernandez, Justina Lacurs, A. Drake, Luis T. Pacheco G., Virginia Martis, Maria Walter, Duque de Mahoema, W. A. C. Willemsen, Mahoema, J. P. G. Ecker (2), Maduro Jr. & Co. (2), A. Bethencourt é hijos (3), M. P. Curiel, L. de Windt, Rafael Gonzalez, Klarita Piters, Mimi Schotborg Josefa A. de Macia, Lola Macia, Mateijs Coffil, Sofia de Bentura, Eduardo Pepper, Rivas Fensohn & Co., J. J. Pietersz, Cristobal Boom, C. Connessiong, Domingo Arion, B. M. A. Correa, G. M. Capriles, M. & J Cardoze, Delvalle & Correa, Emilo Henriquez, J. I. Salas, Graziella Borchert (aang.) Tomás R. Olivares (aang.), Augusto Lutowsky (aang.), Alejandro Correa (aang.), C. & H. Evertsz (aang).

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd monster geadresseerd aan A. & S. Henry & Co. Ld. Manchester.

Gaarne geven wij plaatsing aan het volgende bericht, voorkomende in *De Curaçaosche Courant* van Vrijdag 19 dezer, terwijl wij tevens onze lezers aansporen mildelijk de armen van St. Martin te gedenken.

L. S.

De Kerkeraad der Vereenigde Protestantsche Gemeente alhier, het verzoek ontvangen hebbende om mede te willen werken aan een BAZAR, over eenige maanden te houden op St. Martin, ten bate van de ALGEMEENE ARMEN op dat eiland, stelt zich hierbij gaarne aan het geachte publiek ten dienste om gaven in geld of voorwerpen van nut en smaak voor dat goed doel in ontvangst te nemen.

Met hartelijke aanbeveling,

De Kerkeraad voornoemd,

A. VAN DER HOEVEN.
H. EVERTSZ.
P. C. GORSIRA.
F. W. NEUMAN.
J. E. VAN DER MEULEN.
J. H. PERRET GENTIL.
A. W. S. MULLER.
T. F. W. KRAFFT.

Naar wij vernemen zijn er in de benedendistricten overvloedige regens gevallen; wel eene zeldzaamheid voor dezen tijd van het jaar. Bij de voortdurende schaarschte aan werk mag die regen als een zegen voor onze landelijke bevolking beschouwd worden.

Hr. Ms. korvet *Alkmaar*, kommandant de kapitein-luitenant ter zee A. W. F. C. van Woerden, is ter vervanging van Hr. Ms. *Sommelsdijk*, j. l. Maandag van Hellevoetsluis alhier aangekomen, terwijl deze laatste bodem, kommandant de kapitein-luitenant ter zee J. Cardinaal j. l. Donderdag naar St. Thomas is vertrokken, vanwaar zij na gedokt te hebben rechtstreeks de reis naar Nederland zal aanvaarden.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur.

Curaçao gaat vooruit. Het laatste bewijs daarvan is de tram op Otrabanda. Weldra dus zullen we, bijna zonder een voet te verzetten, van Pietermaai of Scharloo kunnen komen naar het Militaire hospitaal en verder. Ten minste zoo moest en zoo kon het zijn; maar ongelukkig 't is zoo niet. Want wat gebeurt? Ge wilt naar Pueblo Nuevo of Scharloo. Ge zult den tram nemen. Doch toevallig is hij niet present. Ge wandelt daarom maar een eindje op. Doch zie, gij zijt reeds waar ge zijn moet, eer de tram er is. Dat is nu voor u niet aangenaam en voor de tram niet voordeelig. Zou daar niets aan te doen zijn? Ik geloof van wel. En 't is daarom, mijnheer de Redacteur, dat ik mij tot uw veelgelezen blad wend, om de aandacht daarop te vestigen.

Zou het niet mogelijk zijn, dat er bepaalde uren van vertrek werden vastgesteld, waaraan de conducteurs zich te houden hebben b. v. om maar alleen te spreken van den Bargetram, zou er niet kunnen bepaald worden: de tram vertrekt aan Aguasal des morgens 6 uur, 6. 30,—7.—7. 30,—enz. omgekeerd van Pueblo Nuevo (Santa Ana) om 6,15,—6,45,—7,15,—7,45 enz. Dan kon men er ten minste zich op inrichten en is er een eind aan het vervelende wachten, waartoe men willens of onwillens veroordeeld is. Is elk half-uur een tram, te veel; men stelle ze dan om het uur, mits men er zeker van zij hem te treffen.

Ik geef deze bedenking ten beste in het belang van het publiek en der ondernemers; beiden zullen er door gebaat worden.

U. mijnheer de Redacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte en hopend dat mijne stem niet zij die eens roepende in de woestijn, ben ik met achting.

Uw. Dw. D.

Curaçao 25 Juni 1896.

X.

NEDERLAND.

Meer en meer blijkt het, dat generaal Vetter met energie en succes tegen den vijand optreedt.

Hieronder laten wij de telegrammen volgen, die achtereenvolgens in Nederland werden ontvangen met betrekking tot de operatiën tegen de steiling van den vijand met Lampisang in het midden.

(23 Mei, Zaterdagmiddag, half 5)

Te Kota Radja zijn aangebracht 2 gesneuvelden en 22 gewonden, onder wie de 1ste luit. der inf. W. B. J. A. Scheepens. De cavalerie het 8e bataljon en de maréchaussée bezetten het gebergte om de kloof waarin Lampisang ligt.

(24 Mei, Zondag-morgen, half-12).

Er is een groot succes behaald: Lampisang is bezet. De vijand leed zware verliezen. Gesneuveld: kapt. der inf. H. O. W. L. Kramer en 15 minderen. Gewond: kap. der inf. G. Adema van Scheltema, de 1ste luitenants J. Brunsting, P. G. Ramaer, De Wilde, W. B. J. A. Scheepens, Visser, J. van Hasselt en E. C. van der Heiden, benevens 142 minderen. De troepen houden de veroverde stellingen bezet. De operaties worden voortgezet.

(Maandag-middag, 12 uur).

De veroveringen zijn voortgezet. Het huis van Oemar is verbrand. De troepen rukten voort tot Boekit Seboen (ten Z. van Lampisang). Een groot aantal van onze Beaumont-ge-

weren viel weder in onze handen. Wij kregen nog 25 gewonden, waaronder de 1e luit. der cavalerie P. H. Lisnet.

(Dinsdag-morgen, ten half-9).

Boekit Seboen is na een hevigen tegenstand genomen. Gewond werden de kapitein der inf. S. A. Drijber en de 1ste luit. der inf. W. J. de Roever Kröber. Voorts waren onze verliezen van dooden en gewonden 50 minderen.

Het *Hbl.* ontving daarbij nog telegraphisch de mededeelingen:

Heden wordt opgerukt naar Djirat. Het plan is om, na Toekoe Oemar's bezittingen verwoest te hebben, terug te trekken op Lam Pisang. Onze troepen hebben thans Kroeng Raba bereikt. Kampong Anak Paja is door brand vernield.

Intusschen kwamen achtereenvolgens bij het Departement van Koloniën van den Gouverneur-Generaal de volgende Regeeringsberichten.

(Zondag, onder dagteekening 24 Mei).

Gister tegen Toekoe Oemar opgerukt. Eerste colonne nam positie Pantai Abee tot gebergte, om toeloop van volk uit de IX Moekims tegen te houden. Tweede colonne, die bergrug beoosten Lam Pisang bezet had, zag den vijand Lam Pisang en Bines Kroeng ontruimen en veel volk zuidwaarts aftrekken. Derde colonne, van Djempit tot Enking, met reserve versterkt, heeft Lam Asan genomen en vijand uit dit gedeelte der VI Moekims geheel verdreven. Vierde colonne heeft Lam Tengah en Lam Manjang genomen en vocht bij afzendingtelegram tegen Lam Isi, om zich daarna met de derde colonne te vereenigen. Onze verliezen nog onbekend, doch niet onbelangrijk. Veroverd terrein blijft bezet.

Een nader telegram meldt, dat één officier gesneuveld en één zwaar gewond is, en dat 5 officieren licht gewond zijn. De namen zullen later bekend worden gemaakt.

(Maandag, onder dagteekening 25 Mei).

Eergisteren bezette de vierde colonne Lam Isi. Gesneuveld 10 Europeesche en 6 inlandsche mindere militairen. Gewond 79 Europeesche 37 inlandsche mindere militairen. Gisteren Lampisang bezet. Na de versterkingen in de kloof tot zoover genomen te hebben (is) bergrug en Lam Pisang met gemeenschapsweg vastgehouden. Gesneuveld 2 Europeesche en 1 inlandsche minderen. Gewond 1 officier benevens 20 Europeesche en 4 inlandsche minderen.

Dinsdag onder dagteekening 26 Mei).

Gisteren is Boekit Seboen genomen, eerst vrij wel tegenstand. Toekoe Oemar was aanwezig. De vijand werd door oostelijke omtrekking verdreven en vluchtte in groot aantal Voortgerukt naar Djirat. Generaal Vetter wilde na de vernieling van de bentings en eigendommen van Toekoe Oemar gisteren terruggaan tot Lam Pisang.

Jl. Woensdag-morgen te 8 uur ontving het *N. v. d. D.* het volgende telegram uit Batavia:

De troepen bereikten de Kroeng Raba baai. De vijand vluchtte in groot aantal. De marine beschiet Lepong. De naar den Kraton terugkeerende colonnes vonden tusschen Lamtih en Pakan Badak 78 lijken van Atjehers. Luit de Roever Kröber werd niet gewond.

Het *Hbl* kreeg Woensdag het volgende telegram:

Onze troepen keeren terug zonder door den vijand te worden lastig gevallen. De kloof van Berardin is geheel verwoest, de vijand moreel vernietigd.

REGEERINGSBERICHT

Bij het Departement van Koloniën is het volgendo telegram van den Gouverneur-Generaal van Ned.-Indië, dd. 27 dezer ontvangen.

Eergisteren beweging voortgezet tot de Kroeng Raba-rivier, terwijl Lepong door de marine getuchtigd werd. 's Vijands sterke stellingen in de 6 en 4 Moekins alle genomen en hij verdreven. Zijne verliezen zijn nog onbekend, maar alleen bewesten den weg van Lam-Djamoe naar Pakan-Badak 78 dooden gevonden.

Gisteren zouden de troepen, na vernieling der bentings naar huis gaan, binnen de linie terugkomen. De vierdaagsche operatie is uitgevoerd onder de bevelen van kolonel Stemfoort.

Eergisteren gesneuveld een inlandsch fuselier; gewond 14 Europeanen en 10 inlandsche minderen.

Bij het departement van Koloniën is het volgende telegram van den Gouverneur-Generaal van Ned.-Indië, dd. jl. Donderdag ontvangen:

Operatiën in 6 en 4 Moekings eergisteren beëindigd zonder verdere verliezen. Toestand der gewonden gunstig.

Generaal Vetter ontving het volgende telegram, den 25n April uit Amsterdam verzonden:

Diner gisteren brachten wij hulde krijgsmacht Atjeh, geestdriftig toegejuicht. Met beste wenschen, waardeering en volle vertrouwen volgen troepen operaties.

WILHELMINA en EMMA.

Het *Hbl.* ontving jl. Vrijdag uit Batavia het volgende telegram.

Vier bataljons infanterie vallen heden Lam Tehen, kampong ten zuiden van onzen post Lampeneroet aan.

De Tel, die eenzelfde telegram kreeg, ontving later nog het volgende:

De colonne is terug, weinig tegenstand. Aan onze zijde 4 gewonden.

Deze beweging wijst er op, dat Generaal Vetter thans ook tegen de XXII Moekims zal optrekken. Lam Tehen ligt westelijk van onzen post Goë, de eenige, welke zuidelijk van de stelling nog niet is opgeheven en ten Noorden van den geslechten post Lamkoenit.

— Bij het departement van koloniën is het volgende telegram van den gouverneur-generaal van Ned-Indië, dd. 30 Mei ontvangen:

Gisteren machtvertoon in 3 Moekims Daroe en 9 Moekims. Bentings waren onbezet en vijand vuurde weinig.

Drie mindere militairen gewond. Eenige bentings opgeruimd.

Volgens geruchten zijn 270 gesneuveld en 130 zwaar gewond alleen bij Toekoe Oemar's eigen volk.

BUITENLAND.

Rome.— Op het Vaticaan betoont men groote voldoening over de ontvangst, die het pauselijk gezantschap te Moskou is bereid. Het gezantschap heeft zijn komst te Moskou een dag vervroegd, omdat prins Lobanoff getelegrapheerd had, dat de czaar Mgr. Agliardi met zijn gevolg voor het middagmaal ten paleize op den 27n Mei verwachtte. Daar het diner ter eere van de buitenlandsche gezanten eerst den volgenden dag plaats had, was dus het geschilpunt van den voorrang geheel vermeden. Desniettegenstaande wordt op het Vaticaan de opmerking gemaakt, dat in het feit, dat de vertegenwoordiger des Pausen vóór de andere gezanten ten paleize genoodigd werd, wel eenige beteekenis is gelegen.

—De eerw. heer Porta heeft aan kardinaal Rampolla de memorie overhandigd van den heer Gladstone betreffende de vereeniging der Anglicaansche met de Roomsche Kerk. In kerkelijke kringen wordt druk gesproken over de belangrijkheid dier tusschenkomst, die een groote kracht zal geven aan de beweging, welke door lord Halifax is op touw gezet en het streven des Pausen gunstig in de hand werkt.

—Graaf Lefebvre de Béhaine, gezant van Frankrijk bij den H. Stoel, zal deze week naar Rome komen om den H. Vader zijn afscheidsbrieven te overhandigen. Naar de correspondent van de *Courr. de Brux.* meedeelt, gelooft men, dat de gezant bij die gelegenheid de Christusorde zal ontvangen, de hoogste onderscheiding, die door den Paus wordt uitgereikt.

—De *Esercito italiano*, het orgaan van den italiaanschen minister van Oorlog, verzekert, dat Zijne Heiligheid een belangrijke som heeft geschonken aan de nagelaten betrekkingen der zeelieden, die aan boord der *Lombardia* aan de gele koorts zijn bezweken.

— De H. Congregatie der Ritten heeft een algemeene vergadering gehouden in het apostolisch paleis van het Vaticaan om te beraadslagen over de zaligverklaring van den eerbiedw. pastoor van Ars.

— Z. H. Paus Leo XIII ontving met vorstelijke eer in gehoore prinses Pauline van Saksen-Weimar-Eisenach, weduwe van wijlen den erfgroothertog (eene schoondochter dus van de groothertogin, geboren prinses Sophie van Nederlanden). De prinses en haar gevolg werden door den Duitschen gezant aan Z. H. voorgesteld en brachten daarna een bezoek aan kardinaal Rampolla. De vorstin is Luthersch.

— De wonderlijke en energieke congregatie van Don Bosco, ook wel de congregatie der Salesianen genoemd, die reeds voor vele landen in en buiten Europa ten zegen strekt, mocht dezer dagen de vleiendste getuigenis uit den mond van Zijne Heiligheid den Paus vernemen. Bij eene der laatste audientie's stond Z. H. stil bij eene deputatie der Salesianen en zeide o. a. "O, ziehier mijne geliefde Salesianen. Zichtbaar en overvloedig wordt uwe congregatie door God gezegend. Uwe werken verspreiden zich op eene wonderbare wijze en uwe stichtingen ten bate der arme, verlaten jeugd verrijzen in menigte. Uit geheel mijn hart geef ik U mijn Apostolischen Zegen, in 't bijzonder zegen ik uw overste Don Rua, de waardige opvolger van Don Bosco, al uwe huizen, al uwe werken uwe medewerkers en beschermers."

Italie.—Bij de Kamer is het rapport ingekomen, waarbij de vervolging van generaal Baratierie wordt gevraagd. De generaal wordt beschuldigd op lichtvaardige en ongemotiveerde wijze den vijand te hebben aangevallen en vervolgens zijn plicht te hebben verzuimd bij den aftocht. Gedurende den slag zelf, heet het o. m., toonde de generaal wil en energie. Hij gaf voortdurend de bevelen, welke hij het doelmatigst achtte. Hij was steeds daar te vinden, waar het 't heetst toeging en zette volgens ooggetuigen zijn leven moedig op het spel. Het is echter zeker, dat de gevolgen der nederlaag minder zwaar zouden zijn geweest, wanneer Baratieri later niet zijn plicht en verantwoordelijkheid had vergeten en zich, alleen met den chef van den generalen staf, teruggetrokken had in de richting van Adicaie, zonder vooraf eenig bevel te geven of eenigen maatregel te nemen, zoodat er van den eersten Maart, om half één, tot aan den morgen van den derden Maart geen commando was en hij absoluut niet functioneerde.

Zóó liet generaal Baratieri na, eenige instructie te geven omtrent den terugtocht, zoodat ieder afzonderlijk, ook de officieren van den generalen staf, die richting insloeg, welke hem volgens zijn eigen meening het verst van den vijand verwijderde. Voorts viel het Baratieri niet in, den uitslag te melden naar Massowah, zoodat de overheid voorloopig geheel onbekend met het gebeurde zou zijn gebleven, wanneer niet eenige officieren des middags, 1 Maart, uit eigen initiatief naar Asmara en Massowah hadden geseind.

In de Italiaansche Kamer is de aanvrage om een vervolging tegen generaal Baratieri in te stellen (deze aanvrage was noodig, omdat de generaal tevens afgevaardige is) met nagenoeg algemeene stemmen toegestaan. Vooraf had een levendige discussie plaats, waarin verschillende personen als hun verlangen uitspraken, dat de vervolging niet zou worden beperkt tot Baratieri, maar zich zou uitstrekken tot alle personen, die in de voorbereiding van den rampspoedigen veldtocht in Afrika de hand gehad hebben. De heer Gevavetti diende een voorstel in van dezen strekking. Nadat echter de premier di Rudini verklaard had, dit voorstel niet te kunnen aanvaarden, werd het verworpen; alleen de Linkerzijde stemde voor.

In een officieuze nota wordt het gerucht gelogenstraft, als zou het kabinet voornemens zijn, naar aanleiding van den uitslag der Zaterdag gehouden stemming, waarbij de meerderheid slechts enkele stemmen bedroeg, af te treden. Het plan bestaat om tot ontbinding der Kamers over te gaan.

Frankrijk.—In Frankrijk zijn eindelijk de bisschopsbenoemigen afgekondigd en een aantal vacante zetels weer met titularissen bezet. Tot aartsbisschop van Toulouse werd benoemd Mgr. Mathieu, sinds 1893 bisschop van Angers; tot aarsb. van Tours Mgr. Renou, bisschop van Amiens; tot aartsb. van Avignon Mgr. Sueur, bisschop van Evreux; tot aartsb. van Auch Mgr. Balain, bisschop van Nizza.

—Mgr. Lesur, huisprelaat van Z. H. den Paus, apostolisch missionaris, kanunnik van verscheidene kapittels, is tot burgemeester gekozen der gemeente Mortiers, in l' Aisne.

—St. Denis is getuige van een zeer grappig besluit des gemeenteraads. Daar leefde, ten aanschouwe der vroede socialistische gemeenteraadsleden, een rood poëet, Clément genaamd. Reeds lang hadden de vaderen er naar gestreefd hem iets te bezorgen, maar zij konden niets vinden, waar hij bruikbaar voor was. Nu hebben zij 't eindelijk gevonden. De man is geworden „algemeen inspecteur van het witten der huizen," op eene jaarwedde van 2400 francs. De dichter maakt nu tweemaal per jaar een soort „overzicht van de witheid der stede St. Denis" op,.. en de 2400 francs zijn verdiend.

—De Fransche bladen openen reeds inschrijvingen voor de slachtoffers van de ramp te Moskou. Gisteren zouden de directeuren der groote bladen bijeenkomen om te beraadslagen over een weldadigheidsfeest ten bate der slachtoffers.

Duitschland. — Volgens uit Kaapstad ontvangen officieele berichten heeft de Duitsche kapitein Estorff op 18 en 19 April in twee gevechten de Hottentotten nabij Gabatet (Zuid-West-Afrika) geslagen.

Op 7 Mei bestormde majoor Leutwein, ondersteund door de lieden van Witboi en van den Herero-hoofdman Samuel Maherero, de werf van den opgestanen Herero-hoofdman Kahimenia. Twee luitenants en twee onderofficieren werden gedood, één luitenant werd gewond.

De kruiser *Seadler* is op 20 Mei door de kanonneerboot *Hyäne* in den Swakopmond afgelost en den 25en te Kaapstad aangekomen.

— Wederom is een der meest bekende strijders uit den Culturkampf van Pruisen-Duitschland heengegaan, nl. baron Felix von Loë, die deze week vrij plotseling op den leeftijd van 71 jaren overleed. Von Loë was in 1825, op Terporten bij Hassum, niet ver van Kleef, geboren. Hij vertegenwoordigde het district waar hij geboren, en waar zijn familie sedert lang gevestigd was, in den Pruisischen Landdag. In 1867 was hij gekozen tot lid van den Noordduitschen Rijksdag; in 1871 nam hij dadelijk zitting in den Rijksdag.

Tijdens den Culturkampf deed baron von Loë zich kennen als een ijverig strijder voor de katholieke beginselen, maar in de laatste twee jaren stond hij als leider van den Rijnlandschen Boerenbond niet meer op goeden voet met het bestuur der Centrumpartij en toonde hij te veel aristocratische en agrarische tendenzen.

Oostenrijk.-De nieuwe, christelijko-sociale burgemeester van Weenen, Strobach, werd Donderdag door den keizer ontvangen. De keizer zeide, dat het hem genoegen gedaan had zijne benoeming te kunnen bekrachtigen en hoopte, dat de gemeente nu weer in ordelijken toestand zou komen. De burgemeester gaf de verzekering, dat hij er met zijn geheele kracht naar zou streven, den wensch des keizers te vervullen.

Dr. Lueger en de heer Demeyer zijn tot onderburgemeesters gekozen.

— De troonopvolger en broeder van den Keizer van Oostenrijk, die 25 Mei overleed, werd den 30 Juli 1833 te Schonbrunn geboren. In 1856 huwde de aartshertog met prinses Margaretha van Saksen, die in 1858 overleed. In 1862 huwde hij andermaal en wel met prinses Maria Annonciada van Bourbon, die hem in 1871 ontviel. In 1873 trad hij weder in het huwelijk, en nu met prinses Marie Theresia van Braganza.

Hij was vader van vier zoons en drie dochters.

In leven was de overledene generaal van de cavalerie, eere-commandant van het 7e regiment uhlanen, chef van het Russische 24e regiment dragonders, eere-commandant van het Pruisische uhlanen-regiment „Graf Dohna", lid van de academie van wetenschappen te Weenen en begiftigd met verschillende hooge ridderorden.

De aartshertog was sedert Maart lijdende aan een darmkatarrh, opgedaan op eene reis naar het H. Land. Hoewel hij er schijnbaar spoedig van genezen was, verzwakte de aartshertog zeer door de telkens terugkeerende koortsen en door gebrek aan goede spijsvertering. Later werd ook de werking van het hart zwakker, zoodat men hem in den namiddag van den 25sten Mei de H. H. Sacramenten toediende, waarna hij na eenige uren overleed.

Zwitserland.—De Freiburgsche universiteit neemt steeds meer in bloei toe; reeds is het getal van 350 studenten bereikt. In de faculteit voor natuurwetenschap werden benoemd: prof. Daniels van het bisschoppelijk gymnasium te Rolduc in Limburg, tot prof. in de mathesis en prof. dr. Lersch uit Praag in hetzelfde vak. De leerstoel der zoölogie werd bekleed door prof. dr. Kathriner uit Würzburg en die der plantenkunde door den bekenden dr. Westermeier uit Freising. Deze laatste verliet zijn vorigen werkkring op uitdrukkelijk verlangen des H. Vaders.

—De nieuwbenoemde overste der abdij van Einsiedeln, Columban Brugger, is benoemd tot eereburger der stad Zürich. Dit moge verwondering wekken, waar het eene zoo Protestantsche stad, de bakermat van Zwingli, geldt, de oorzaak ligt in een oud verdrag, sinds 6 Juli 1462 tusschen abdij en stad bestaande. Volgens deze overeenkomst erkent de stad den prinsabt als haren eereburger en beschermt ze lijf en goed der monniken als van hare eigen onderdanen, terwijl de abt het recht van voordracht heeft voor sommige ambten. Dit is de oorzaak, dat Protestantsche predikantsplaatsen tegenwoordig op aanwijzing van den Katholieken overste moeten worden bezet. Daarvoor moet het klooster jaarlijks op St. Maarten de stad een cijns van 10 Rijnlandsche guldens betalen. Zoo komt het, dat eenige monniken elken 11 November den gemeenteraad van Zurich de groeten van vader-abt benevens 25 francs en 10 centimes komen brengen. Daarvoor pleegt de raad den groet der gemeente terug te zenden alsmede eenige boekwerken als geschenk voor de boekerij van het klooster.

Amerika. — Een telegram uit New-York schat het verlies aan menschenlevens door den cycloon, die een paar dagen geleden in Detroit heeft gewoed, op 100.

—In Cairo (Illinois) is een stoompont gezonken, waarbij 30 personen het leven verloren.

— Uit Victoria (Britsch Columbia) wordt gemeld, dat door het breken eener brug 50 personen, meest allen bewoners der Vereenigde Staten, die naar Victoria gingen om den verjaardag der koningin te vieren, verdronken.

—Een ontzettende ramp heeft de stad Saint-Louis in den staat Missouri geteisterd. Woensdagavond stak een orkaan op, die weldra een snelheid bereikte van 80 mijlen in het uur en alles op zijn weg verwoestte. Vele hotels, korenpakhuizen, andere gebouwen en een stuk van de gevangenis zijn vernield. Alle stoombooten, die aan de kade lagen, zijn gezonken. De omvang der ramp kon eerst den volgenden ochtend worden overzien, daar de orkaan 's avonds het gebouw van het electrische licht had vernield en de stad dus in duisternis was gehuld. Geheele straten liggen in puin. Vele gebouwen zijn ook verbrand, en bluschmiddelen ontbraken. Het getal dooden en gewonden wordt op minstens 1500 geschat, maar is waarschijnlijk grooter, aangezien velen spoorloos zijn verdwenen. Ettelijke treinen zijn in den omtrek der stad omvergeworpen. Ook is een trein van een brug over een rivier weggeslagen en zwaar beschadigd. Een aantal passagiersbooten en andere vaartuigen op de rivier zonken oogenblikkelijk met man en muis.

Volgens de laatst bekende gegevens zijn er te S. Louis 500 personen gedood. Er zijn echter vermoedelijk nog veel meer onder de puinhoopen bedolven.

Transvaal.—Tusschen Hollanders en Engelschen in Transvaal is thans alles weer *pour le mieux*. Aan oom Paul zijn door de vrijgelaten onruststokers manifestatie's gebracht van hulde en dankbaarheid. Kruger sprak hun een krachtig woordje toe. Hij hoopte, dat de toekomst zou leeren, dat hij goed gedaan had met hen vrij te laten. Hij had nu vergeten wat er gebeurd was, en hij vertrouwde dat zij als *gentlemen* hem en de regeering zouden helpen, om vrede en voorspoed onder al de bewoners des lands te brengen. Verder beloofde hij zijn best te doen, dat de verzoekschriften voor de vier leiders zoo spoedig mogelijk in overweging werden genomen.

Te Johannesburg heerschte groote geestdrift, toen het heuglijk nieuws bekend werd. Barnato presideerde een meeting op de Beurs (*sic*) en stelde voor, drie *cheers* aan te heffen voor den Staatspresident, waaraan met oorverdoovende luidruchtigheid werd voldaan. In een korte toespraak zwaaide Barnato lof toe aan Kruger en den Uitvoerenden Raad en zeide te vertrouwen, dat alles nu goed zou gaan. Aan Kruger werd een telegram van dankbetuiging verzonden.

Het betalen der boeten voor hen, die dit niet zouden kunnen, nam Barnato op zich. Op de Beurs was terstond een groote rijzing der waarden te constateeren.

In alle kerken van Transvaal werden gisteren bizondere gebeden opgezonden voor het spoedig herstel van president en mevrouw Kruger, die beiden aan influenza lijden. Onder de invloedrijke mannen van den Rand is een beweging op touw gezet, om een grooten vleugel te laten bouwen aan het volkshospitaal, in dankbare erkenning voor de vrijlating der gevangenen.

Daily Telegraph verneemt uit Buluwayo, dat Cecil Rhodes daar Zaterdag aankwam. Lord Grey had een ontmoeting met Rhodes, wien hij een belangrijk telegram der Engelsche regeering mededeelde: het antwoord hierop zal door Rhodes worden geseind.

De inhoud van het belangrijk telegram wordt niet gemeld.

VERSCHEIDENHEDEN.

Gestoorde vreugde.

Onder de regeering van keizer Wilhelm I hoorde vorst Bismarck, toen hij een der gangen van het slot doorliep, een ongewoon leven in een der aangrenzende vertrekken. Hij deed de deur open en zag daar de kleinkinderen van den keizer lustig dansen op de tonen van een draaiorgel, dat door hun vader, kroonprins Friedrich, in beweging werd gebracht. Toen de kinderen den kanselier zagen, haalden zij hem juichend in met het verzoek mee te doen. Dansen wilde Bismarck niet, maar hij bood aan het orgel te draaien, dan kon de kroonprins mee dansen. De kroonprins stemde lachend in met het voorstel en een oogenblik later was alles in vollen gang. Plotseling kwam keizer Wilhelm zelf binnen. Hij sloeg het vroolijk tooneeltje eenigen tijd lachend gade en merkte toen ondeugend op tot den orgeldraaier: „U begint al vroeg de prinsen naar uw pijpen te laten dansen." De toekomstige keizer-generaal-admiraal-schilder--componist enz. heeft echter later getoond, dat dit niet in zijn aard lag.

Niets nieuws onder de zon.

A. „Heb je ook gehoord, dat ze nu hemden hebben uitgevonden, waaraan geen enkele knoop zit?"

B. (met een zijdelingschen blik op zijn vrouw). „O, die draag ik al zoo lang!"

IMPRENTA DE LA AMIGOE DI CURAÇAO